

LBRIS

We know
books

VIRGIL DIACONU

Jurnal erotic
(Antologie)

Editura **CONTRAST**
București, 2021

CUPRINS**JURNAL EROTIC**

Floarea de cireș / 5
Piersică / 6
Femeia secretă / 8
Banchetul / 10
Depresia de marți / 12
Desfacerea / 14
Bulevardul gloriei / 16
Acum, că zeul doarme... / 18
Îmbrățișare / 19
Bună dimineța, femeie / 20
Poezia carnivoră / 22
Ispita / 23
Intangibilă / 24
Întâmpinare / 25
Locuiesc într-un crin (I) / 26
Scriptură / 27
Omul vulnerabil / 28
Rugăciune / 29
Lolita cireșelor / 30
Sfârșitul lumii / 31
Fructe secrete / 32
Casa în care am iubit / 33
Fluture / 34
Dragostea merge la muzeu / 35
Tratatul de singurătate / 36
Ea strălucește / 37
1001 de nopți / 38
După singurătate / 39
Din cartea viclenelor ape... / 40
Primăvara (I) / 42

Întunericul (I) / 43
Facerea / 44
Trandafir / 45
Poezia / 46
Îngerul / 47
Femeie de aer / 48
După ce te-am gonit / 49
Pe cont propriu / 50
Rugă / 51
Trandafir negru / 52
Din naufragii / 53
Vinul cel roșu / 54
Fidelitate / 55
Dragostea / 56
De când ai plecat... / 57
Muza adormită / 58
Strigăt / 59
Antinomia / 60
Carnivoră / 61
Androgen (I) / 62
Strigătul / 63
Bucuria / 64
Prințesa de argint / 65
Din cuib / 66
Smintirea / 70
Închisă în cireș / 71
Trandafirul / 72
Arlechin / 74
Locuiesc într-un crin (II) / 76
Portret cu cireșul în brațe / 78
Victoria cu o singură aripă / 80
Femei intangibile / 82
Prințesă / 83
Oceanul / 84
În mahalaua îngerilor / 85

Împotriva întunericului / 86
Îmbrățișarea albastră / 87
Nucă / 88
Niciun semn de la tine / 89
Scrisori din cazarmă / 90
Întunericul (II) / 92
Anomalisa / 93
Închipuirea / 94

PRINȚESĂ CU FLUTURE

Din întunericul dens... / 95
Dragostea cu unghiile albastre / 96
Vara ca o poveste / 97
Cuib / 98
Manuscris / 99
Mansardă / 100
Sincronizare / 102
Măr / 103
Floarea soarelui / 104
Rochia albastră / 106
Prezență / 107
Din orașul de fier / 108
Calea Regală / 110
Ferestre / 111
Cenzura / 112
Albastru / 113
Zid / 114
Lecturi publice / 115
Neliniște / 116
Prințesă cu fluture / 117
Cristale / 118
Flacăra / 119
Vuiet / 120

Salcie / 121
 Lecția de citire / 122
 Femeia albastră / 123
 Tristețile turcoaz / 124
 Mahalaua îngerilor / 125
 Calea Domnească / 126
 Androgin (II) / 127
 Rochia colorată / 128
 Păsărească / 129
 Primăvara (II) / 130
 Prințesa din mahalaua singurătății / 132
 Ploaie de vară / 134
 Toamnă / 136
 Autumn / 137
 Nu se mai poate iubi după tine / 138
 It Is Impossible to Love After You / 139
 După ce ai să pleci / 140
 After You Have Left / 141
 Nașterea / 142
 Liliacul albastru / 143
 Avuția / 144
 Femeia-copil / 145
 Îmbrățișarea / 146
 Nufăr / 147
 Luiza și bărbații din palincă / 148
 Luiza *sau* Mic tratat de
 lolitologie poetică / 149
 Auzi? / 150
 Drum / 153
 Răsăritul / 154
 Cât să rămâi în turn? / 155
 Ierburile, norii / 156

Deasupra tenebrelor

Din lume, văpaia se stinge / 157

Prins / 158
 Din crini / 159
 Rătățire / 160
 Cavaler / 161
 Cardinale / 162
 Călătoria / 163
 Tu taci... / 164
 Miezul nopții / 165
 Timp / 166
 Fiara / 167
 Corbul / 168
 N-ai teamă / 169
 Ridicat peste ape / 170
 Ești tu alesul? / 171
 Rătăcitori / 172
 Zadarnic strigi / 173
 Călătoria (II) / 174
 Un Homer mai orb... / 175

Portret literar / 176

Literary Portrait / 178

Referințe critice / 181

Corector: Lucian Pârvulescu
Coperta: Virgil Diaconu
Pictură copertă: Amanții, pictură de Nicoletta
Tomas Caravia
Tehnoredactare copertă: Dan Niculescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DIACONU, VIRGIL

Jurnal erotic : (antologie) / Virgil Diaconu. -
București : Contrast, 2021
ISBN 978-973-1782-33-1

821.135.1

Tipografia **CONTRAST**
Copyright Virgil Diaconu

Jurnal erotic

Floarea de cireș

Iubita mea e floarea de cireș.

Ea bate din palme într-o metaforă,
aleargă desculță într-un vers.

Intangibilă și nesfârșită în propria frumusețe!

Eu, cavalerul florii de cireș,
fac de strajă petalelor ei,
minunea ei o beau până la ultimul strop.

Și ea își dezvelește petalele în nopțile mele.

Ea aleargă desculță într-un vers,
bate din palme într-o metaforă.

Intangibilă și nesfârșită în propria frumusețe!

Nu am reușit nici azi să dau bine în pagina zilei.
Tocmai când aparatele foto și camerele de luat vederi
erau cu ochii pe mine, tocmai atunci mi-am scos cravata
și m-am descheiat la cămașă.
Și am lăsat să se audă bătăile inimii.
Bătăile, pentru femeia picioarelor lungi și de piersică,
pentru femeia războinică. Pentru femeia
care s-a promis cearșafurilor mele, cu toate stelele.
Și puțin a lipsit să-mi fac public
războiul din cearșafurile nopții,
spre deliciul camerelor de luat vederi și al ziarelor.

Puțin îmi pasă de aparatele lor de filmat singurătatea,
mi-am zis, în timp ce picioarele tale îmi alergau prin creier
și strugurii tăi îmi căutau setea!

Desigur, mâine se vor strâmba iarăși de răs
cu ziarul în mână tinerele doamne, prin birouri.
*– Iar s-a descheiat la cămașă expiratul ăla,
care o ține una și bună cu studenta lui,*
vor chicoti tinerele doamne la cafea dimineața,
trezindu-și singure sânii cu mâna pe sub bluză.

Puțin îmi pasă de comentariile lor,
de camerele lor de filmat singurătatea, mi-am spus,
în timp ce treceam în fugă strada spre tine,
grăbit să desfac, chiar pe marginea acestei nopți, piersica.
De-a dreptul grăbit să o desfac, chiar dacă mâine
voi da buzna pe prima pagină a ziarelor,
a ratării mele politice.

Puțin îmi pasă dacă voi ajunge iarăși pe prima pagină,
spre bucuria tinerelor doamne din birouri,
care chicotesc răsfoind ziarul la cafea dimineața
și își trezesc singure sânii cu mâna pe sub bluză.

Deocamdată, Lolita cireșelor nu se mai arată vederii.
Încă nu, bine închisă cum o țin în emisferele mele,
în celulele visului. Bine închisă în celulele visului,
în trandafirii aprinși. Atâta doar că, uneori,
îmi scot ștreangul de la gât și mă deschei la cămașă,
că umblu cu picioarele goale pe asfalt
și că mă cert cu norul de vrăbii.
Atâta doar că în dimineața aceasta,
când am vărsat cana cu lapte,
te-am lins de pe jos, femeie de lapte...
Atom cu atom, de pe jos.

Da, cineva de la capătul nopții încă mă pune pe jar,
un piersic întreg îmi înflorește în creier.

Locuiesc într-o bătaie de inimă.
De când ai trecut pe la mine cu norul de vrăbii,
într-o bătaie de inimă locuiesc.
De când ți-ai uitat mâinile pe masa de scris
și picioarele printre cearșafuri.

Libelula, desigur, ar fi prea puțin pentru freamătul
pe care l-ai lăsat la mine aseară.

Prezența ta îmi face de prisos toate armele pe care
le-am trezit din somn pentru a da piept cu întunericul.
Cu întunericul, care vrea să pună stăpânire pe mine.

Vezi, de când râsul tău mi-a intrat în casă
întunericul bate-n retragere.
Râsul tău retează capetele balaurului cu șapte capete,
singurătatea. Și picioarele tale îmi dau peste cap
toate planurile de viitor, toate victoriile
care mă așteaptă cu surle și trâmbițe la ușă.
Lumina picioarelor tale!

Așa dau eu ocol lumii, prin camera mea.

Până și zilei i-am închis toate ferestrele,
de teamă să nu pleci. Oricum, sunt cu ochii pe tine,
ai grijă ce faci!
Și coboară mai repede din florile de cireș, pe pământ,
unde te-aștept de câteva ceasuri; poate de la-nceputuri...
Coboară, până nu pun leii pe tine.
Și nu mai veni la întâlnire cu norul de vrăbii!
Prea se uită toată lumea la tine când vii cu norul.

Prea stă toată lumea cu ochii pe tine, ca la vânătoare.
Vezi, eu voiam să rămână totul secret.
Eu voiam să rămâi o femeie secretă,
deși zăpăcitele astea de vrăbii cu care ieși pe stradă
au dat încă de la început sfoară-n țară cu clinchetele lor,
iar floarea de cireș ți-a făcut public încă de la început surâsul.
Surâsul, floarea de cireș.
Încă mai țin pumnii strânși, libelula nu are scăpare.

Ia nu mai chicoti prin camera mea!
Vezi să nu trezești întunericul!

Tu îmi aduci noaptea în pumni.
Nici nu mai știi dacă apa cea vie
am băut-o din *Sfânta Scriptură* sau din mâinile tale.
Întotdeauna încurc lucrurile când te afli prin preajmă,
când dau iama prin masa întinsă a bogățiilor tale.

– *Puteți să intrați, domnule, îmi spune
reprezentantul opiniei publice plătit în secret de Guvern,
care rupe biletele la intrare. Și care ne gestionează
atât de bine clipele de tandrețe.*

– *Puteți să intrați. Bufetul suedez al deliciilor
este special pregătit ca să vă ofere tot ce poftiți,
absolut totul. Nu vă mai faceți atâtea probleme –
masajul de întreținere și răsfațul
sunt plătite din fonduri comunitare,
ca și salubritatea și ecarisajul.
Oricum, din salariul dumneavoastră de bugetar
nu v-ați permite niciodată o asemenea noapte;
o asemenea noapte sub pomul cunoașterii,
sub picioarele tinere ale cunoașterii. Fiți liniștit, domnule,
totul – de la prima atingere și până la ultimul geamăt –
este achitat de noi. Numai să fiți dumneavoastră mulțumit!
Numai să fiți dumneavoastră mulțumit,
ca un om de cultură ce sunteți! Și ca să nu mai lătrați
prin ziare și prin poemele dumneavoastră carnivore
că Democrația de cabaret este doar pentru gulerele albe
și că aleșii noștri se plimbă numai cu jeepurile bicamerale
și guvernamentale. Pentru dumneavoastră totul e gratis,
v-am spus, numai să întindeți mâna, domnule.*

Și cum sâniî tăi râd în hohote sub bluză,
eu dau năvală în bufetul suedez al deliciilor tale
și îmi umplu buzunarele și celulele.
Pentru zilele în care voi fi singur le umplu,
pentru nopțile lungi în care măsoz zădărnicia până la tine.

– *E bine să fiți mai prudent, domnule.
Iar ați luat-o înaintea jeepurilor parlamentare.
Și înaintea falusului de la minister,
care o plimbă pe studenta dumneavoastră prin restaurante
și o răsfață cu icre negre în fiecare seară,
mi-a șoptit la ureche îngerul meu păzitor.*
– *E bine să fiți mai prudent, domnule.
Studenta care vă dă foc în fiecare noapte
mai are și alte obligații.
Și nu vă mai implicați afectiv – mi-a spus îngerul de serviciu,
cel care îmi fotografiază în secret gândurile și bătăile inimii.
Nu aveți dumneavoastră atâta valută ca să puneți stăpânire
pe zâmbetul ei 4x4, care te scoate din minți.
Și nu mai încercați să opriți totul pentru dumneavoastră.
Dați-i puțină libertate de mișcare, domnule,
doar nu mai suntem în Evul Mediu, ca să ne încuiem femeile
cu lacăte. Și apoi, trupul ei se poate împărți fără să se împartă,
mi-a spus enigmatic îngerul, trecând pe nesimțite
cu speculațiile sale de la bufetul suedez la doctrina divină.
Așa mi-a spus, umplându-mi pentru o clipă deșertul
cu oazele verzi ale speranței.*

Sâniî tăi râd în hohote sub bluză.

Patul este o stepă prin care doar visul aleargă.

Deodată, am văzut-o așa,
 ca pe un fluture de lumină
 în fereastra disperărilor mele.

Ea a venit ca o gură de aer, atunci când mă sufoc.

Altfel, presa mă informează la zi
 despre escapadele ei nocturne,
 despre ultimul iubit pe care l-a ancorat în portul ei,
 doar așa, pentru a-și rezolva depresia de marți
 și pentru a înșela frigul de-afară.

Firește, eu mă prefac că nu știu nimic
 și că nu am văzut vânătaia proaspătă de pe gât,
 fluturile negru al cărnii ei în flăcări.
 Eu mă prefac că nu am văzut fluturile negru
 și ascund ziarul care tocmai îmi pune pe masă
 dovezile ultimei cuceriri.

Fii liniștită, iubito, eu nu cred nimic
 din ce scriu jurnalele despre tine!
 Nu îmi plec eu urechea la născocirile lor,
 eu am încredere în tine!
 Bineînțeles că toți ziariștii sunt niște nemernici,
 dacă au ajuns să se strecoare în cearșafurile tale
 și să îți numere lecturile...

Oricum, eu am scos toți bărbații din viața ta,
 unul câte unul i-am scos, și asta
 numai cu puterea gândului, a imaginației mele!
 Vezi, nu degeaba mi-a intrat mie în piele
 învățătura sutrelor. Și nu degeaba am dezlegat eu

cele opt căi ale eliberării de suferință, ale lui Buddha.
 Trebuia ca la capătul învățăturilor
 și al reîncarnărilor mele să te aflu pe tine!
 Trebuia ca după ce am deschis
 Poarta Înțelepciunii la Benares, în Crângul Gazelelor,
 să mă izbesc de coapsele tale!
 Trebuia să găsec, așadar, sensul reîncarnărilor,
 al călătoriilor mele prin timp: coapsele tale!
 Chiar crezi că fluturile negru o să-mi danseze
 în continuare în creier? Ia aminte ce-ți spun:
 în noaptea aceasta ne vom urca la cer.
 Îmbrățișarea ta va fi estrogenă sau nu va fi deloc.

Din grădina suspendată a bogățiilor ei
mi-a dăruit această floare carnivoră:
Iubitule, mi-am găsit alt suflet. Mă mut.
Și a început să își strângă lucrurile
împrăștiate prin mine:
răceala mâinilor și flacăra primei nopți.
Și atingerea înspăimântată a gurii.

Da, începuse să se adune din mine,
geană cu geană și celulă cu celulă,
pentru ca eu să înțeleg o dată pentru totdeauna
că ea este o *altă* ființă; o ființă
care există dincolo de trupul și gândurile mele.
Da, ea a încercat să-și ia înapoi toate săruturile carnivore,
pentru ca eu să înțeleg că printre noi
poate trece oricând lama destinului,
așa cum prin carnea mărului trece lama cuțitului.

Ia-ți înapoi mâinile și atingerea gurii!
Ia și bătăile inimii, dacă poți. Sunt ale tale.
Bătăile inimii, pe care abia le stăpânesc,
atunci când îți foiești pulpele printre cearșafuri.
Ia și bătăile inimii, care m-au dat întotdeauna de gol,
pe unde m-am dus. Ia-ți și coapsele carnivore.

Ia și violetele primei atingeri, sunt ale tale!
Le-ai uitat la mine atunci când mi-ai sărit în brațe;
când ai ieșit din sarcofagul bunelor maniere
și mi-ai sărit în brațe chiar în mijlocul mulțimii.

Ia și violetele primei atingeri, sunt ale tale!

Încerc să o scot din mine.
Din celulele și închipuirile mele, din bisericile mele.
Încerc să o scot din mine, așa cum Domnul
a încercat mai de mult, în ziua a șasea.
Ca pe o săgeată încerc să o scot din mine
cu celule cu tot, cu nerv cu tot.

Poate că lama destinului va trece printre noi,
Poate că nu va mai trece.